

ДЕСИСЛАВ НАЧКОВ СЕЛЦЕТО

chitanka.info

Смълчано — сиви къщи,
досуц едни и същи,
в снега дебел стаени,
от спомен мил родени.
Пътеките — покрити
на хора от следите,
се губят в полумрака —
самотен и нечакан.
Дворове опустели,
под преспи снежнобели,
молитвено заспали
комини натезжали.
Врабчета под стрехите,
едно до друго свити,
плетища — онемели,
от старост гръб навели.
А нейде, зад стъклата,
мъждука светлината
от восъчните свещи —
искри от дни горещи.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.